

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6569/2548

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงสุรินทร์ โจทก์

นางสาว มีโชค กับพวก

จำเลย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 264

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264 วรรคท้าย บัญญัติว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ ในคดีที่ฟัง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไปแล้ว ศาลยุติธรรมย่อมยกขึ้นอ้างในคดีได้โดยไม่ต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยซ้ำอีก

ที่จำเลยทั้งสามอ้างว่า พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 30, 32, 42 ทวิ, 45 ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 46, 50, 87 นั้น จำเลยทั้งสามมิได้ให้เหตุผลว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างไร จึงมีใช้กรณีที่ศาลฎีกาจะต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสามไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 25, 30, 32, 42 ทวิ, 45 ป.อ. มาตรา 83, 91 ริมของกลางให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตาม พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5 วรรคหนึ่ง, 25, 30 (ที่ถูก ผิดตามมาตรา 32 ด้วย), 42 ทวิ ประกอบ ป.อ. มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ป.อ. มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีภาชนะเครื่องดื่มกลั่นสุรา จำคุกคนละ 4 เดือน ฐานร่วมกันทำสุรากลั่นและทำสุราแช่ตามฟ้องข้อ ข. และข้อ ค. เป็นกรรมเดียว จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันมีสุรากลั่นและมีสุราแช่ตามฟ้องข้อ ง. และข้อ จ. เป็นกรรมเดียว ปรับคนละ 1,000 บาท ฐานร่วมกันมีเชื้อสุรา ปรับคนละ 1,000 บาท จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม ป.อ. มาตรา 78 รวมจำคุกคนละ 5 เดือน และปรับคนละ 1,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ป.อ. มาตรา 29, 30 ริมของกลางให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

จำเลยทั้งสามอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันมีภานนะเครื่องคัมภีร์สุรา จำคุกคนละ 2 เดือน ฐานร่วมกันทำสุรากลั่นและทำสุราแช่ จำคุกคนละ 4 เดือน ฐานร่วมกันมีสุรากลั่นและมีสุราแช่ ปรับคนละ 1,000 บาท ฐานร่วมกันมีเชื้อสุรา ปรับคนละ 200 บาท รวมจำคุกคนละ 6 เดือน ปรับคนละ 1,200 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกคนละ 3 เดือน และปรับคนละ 600 บาท เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังตาม ป.อ. มาตรา 23 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ป.อ. มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสามฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยทั้งสามฎีกาว่า พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 25 ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 46, 50, 87 และขอให้ศาลฎีกาส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนั้น เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้แล้วว่า พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 25 ดังกล่าว ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 46, 50, 87 ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264 วรรคท้าย บัญญัติว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้โดยคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้ว ศาลยุติธรรมย่อมยกขึ้นอ้างในคดีได้โดยไม่ต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยซ้ำอีก ส่วนที่จำเลยทั้งสามอ้างว่า พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 30, 32, 42 ทวิ, 45 ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 46, 50, 87 นั้น จำเลยทั้งสามมิได้ให้เหตุผลว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างไร จึงมิใช่กรณีที่ศาลฎีกาจะต้องส่งข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสามไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264 ฎีกาของจำเลยทั้งสามข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

(ปราโมทย์ พิพัทธ์ปราโมทย์ - รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ - พรเพชร วิชิตชลชัย)

ศาลแขวงสุรินทร์ - นายสันพัชญ์ รัตนเมกุล

ศาลอุทธรณ์ภาค 3 - นายโอภาส อนันตสมบุรณ์